

Herstel Leie zet zich verder

Er zijn terug 19 vissoorten in de Leie. Dit kwam aan het licht bij een visbestandopname uitgevoerd op de Leie in juli 2003. De Leie werd, in samenwerking met de Provinciale Visserijcommissies van Oost- en West-Vlaanderen, op 18 locaties van Wervik tot Gent bemonsterd. Dit gebeurde met fuiken en door elektrovisserij. Op maar liefst 75% van de meetplaatsen komt vis voor. Op de plaatsen waar vis werd gevangen, varieert de soortendiversiteit tussen 1 en 15 soorten met een gemiddelde van 7,5 soorten. Blankvoorn, gibel en paling zijn de meest verspreide soorten. Blankvoorn is de meest gevangen vis. De meeste vissen bevinden zich in de 'Toeristische Leie'; dit is het deel gelegen stroomafwaarts het Afleidingskanaal van de Leie (Deinze) tot de aansluiting met de Ringvaart. Op het traject Wervik-Wevelgem werden redelijke vangsten gehaald, op het traject Kortrijk-Deinze werd het minst gevangen.

De Leie werd in 1996 nog uitvoerig bemonsterd op 23 locaties. De visstand op de Leie beperkte zich toen tot de aanwezigheid van enkele vissen op 2 locaties, waar de waterkwaliteit iets beter was. Op de overige 21 locaties werd geen vis gevangen. De verbetering ten opzichte van 1996 is dus spectaculair.

Dat de Leie aan de beterhand is, werd in 2000 al vastgesteld. Toen werd de Leie in het kader van het palingpolluentenmeetnet op 5 staalnameplaatsen bemonsterd, van Wervik tot Sint-Martens-Leerne. Er werd op alle plaatsen vis gevangen. Deze trend wordt in 2003 bevestigd. Toch heeft de Leie nog geen evenwichtig visbestand en blijft het visleven op de Leie nog heel fragiel. Aanhoudende inspanningen zijn nodig om de waterkwaliteit te verbeteren. In de eerste plaats geldt dit voor de zijlopen van de Leie die nog steeds tot de meest vervuilde waterlopen van Vlaanderen behoren. Zolang het sterk vervuilde water van deze beken de Leie blijft bezoedelen, kan er regelmatig vissterfte optreden en kan de visstand zich niet ten volle herstellen. De resultaten van 2003 zijn beschikbaar in het rapport 'Het visbestand op de Leie (2003)' en downloadbaar via www.ibw.vlaanderen.be.

Contactpersoon:

Gerlinde Van Thuyne, tel.: 02-658 04 14;

e-mail: gerlinde.vanthuyne@lin.vlaanderen.be

Etende dieren op de foto

Afgelopen winter plaatsten we een aantal fotovallen in het bosreservaat Coolhembos te Puurs. Een fotoval bestaat uit een weerbestendige camera die aangesloten wordt op een infraroodvoeler. De voeler reageert op beweging en warmte. Als er zich een bewegend voorwerp voor de infraroodstraal bevindt, registreert de voeler het uur en de datum en geeft een signaal door aan de camera, die dan een fotootje trekt. Dit onderzoek kadert in een studie van het IBW medegefinancierd door de Nationale Maatschappij van de Belgische Spoorwegen. In dit onderzoek willen we nagaan in hoeverre het mogelijk is reeën te vangen. Een voor de hand liggende methode, die weinig verstoring met zich meebrengt, bestaat erin reeën naar voederplaatsen te lokken.

De resultaten van ons onderzoek zijn verrassend. Een blik op de foto's leert ons dat heel wat soorten geïnteresseerd zijn in het aangeboden voedsel. Vogels zoals eksters, kauwen, houtduiven, gaaien, fazanten en zelfs wilde eenden pikten een graantje mee. Knagers zoals bruine ratten, muizen en eekhoorns behoorden eveneens tot de vaste klanten. De muizen lokten op hun beurt een bosuil, een bunzing en zelfs twee buurkatten naar de voederplek.

Op iets meer dan een vierde van de foto's was een etende ree te zien. Er is bij deze soort echter nog geen sprake van een 'gelijkedansenbeleid', aangezien het vooral bokken zijn die zich te goed doen aan het extra voedsel (in meer dan 90 % van de gevallen!). Bovendien gaat het om een heel beperkt aantal individuen.

De interesse van reeën voor extra voedsel beperkt zich vooral tot de maanden februari en maart. Dit is niet

verwonderlijk aangezien er in onze Vlaamse bossen heel wat natuurlijk voedsel te vinden is, zelfs in de winter.

Het gebruik van fotovallen kan dus heel nuttig zijn bij het monitoren van dieren in natuurgebieden. Het lokken van reewild naar een voederplaats lijkt in Vlaanderen echter niet evident. Er zullen dus andere methoden gebruikt moeten worden om reeën te vangen.

Contactpersonen:

Peter Baert, tel.: 054-43 71 48;

e-mail: peter.baert@lin.vlaanderen.be

Jan Vercammen, tel.: 054-43 61 90;

e-mail: jan.vercammen@lin.vlaanderen.be

Jim Casaer, tel.: 054-43 71 44;

e-mail: jim.casaer@lin.vlaanderen.be